

En Bryllups = Sang

under Melodie:

No hjem og taa Hjæde.

1.

Wg fik just at hoira
At der Søe paa Houklunds Rese
Stulle stae eit Bryllaup
Søs en fagna Mand,
Men øg blei so smorren,
Ja! da kilbra mæg i Næsen
At da skulla stadna
Søs han Sødsfjenban,
Tænkte da so maata — dar Du baaen blir,
Kunde Du bæra laata — Spela, Sjunga Snildt
Saa va Du velkommen i Lagje.

2.

Wens øg stura so
Paa dissa Tanka, sek øg beta
At der skulla dansas,
Tænkte so mæ mæg,
Spela kan øg inkja,
Sjunga kan øg ganska lita,
Digta endaa mindre
Da øg inkja er Præst.
Wg kom i ei Vina — for at sidna paa
Raake tee aa slina — men da gif i Staar,
Wg blei so umoten og knurren.

3.

Men so kom ho Bedsta,
Dou mæ tee en Slurk aa driikka,
Wg tor inkja seia

V box 22:653

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200

0
mm

10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Vist for slag da var;
Men da gjora godt,
Da veit eg, — da eg bli so moten
At eg tok te Krite
Streiv paa Bore saa:
Gud gie Lykkaa folsja — datte Brurapar
Sjngdom stedsa delja — sig paa deira Gar,
So fe me snart Barsol paa Brylloup.

4.

Wg ha vært so truun,
Wg ha sagt mi reina Meinung
Ka eg tænkte, gjore
I Dag eg heime va,
No eg kjemen æ,
Na eg ha faat so rar Forpleining,
No eg muntras, qvittas,
Snakken fe paa Gang.
Derfor tæk eg Glasset — Brur og Brudgoms Staal
Drifker eg so stadset — utan Praal og Skraal,
De go Vene gjore da Sama.

5.

Gud gie Fre og Roe
I qvart Huus og Bøe,
So Han Konjen kan
Styra alle Mand
Te sit Dnska — og vort Bedste overalt.
Lad so Ljaa skura —
Me ve leva vel,
Drifka, sjunga, styra
Litasom i Dvel,
So ofta me so sidnas sammen.

Bergen. Trykt hos Chr. Dahl, N. S.
Lilkhøvs hos Bogbinder Andersens Enke.

En Kjærligheds = Vise.

Synges som:

Nys fylde Kjon Sigrid det attende Nar.

1.

En Kjærligheds = Vise jeg skriver til dig,
Men det bli'r ei andet, du narrer vist mig.
Narsagen er denne: jeg Penge ei har;
Men jeg er for god til at være din Nar.

2.

Thi jeg er for ung at faae Tanter til dig,
En Huusbond er bedre at tjene for mig;
En Huusbond at tjene det har ingen Nød,
Naar Gud giver Hilsen, saa faaer jeg vel Brød.

3.

O daarlige Daare, hvad tænker jeg paa,
At elste saa saare den, jeg ei kan faae;
At elste saa saare, det nytter ei mig,
Jeg mærker, en Anden du vælge vil dig.

4.

Et svigefuldt Hjerte skal aldrig see Gud,
Det haver jeg læst i det ottende Bud,
Min' Dren kan høre, min' Dine kan see,
Men aldrig mit Hjerte af Glæde kan lee.

5.

Alt havde jeg Binger! at var jeg en Fugl!
Da vilde jeg flyve til dig udi Skjul,
Sul dig udi Løndom at tale med dig,
Førend jeg nu reiser lidt bort ifra dig.

6.

Ei deiliger' Jomfrue kan findes paa Jord,
Hun er nu saa deilig, som Græsset det groer;
Hun er nu saa deilig, som Rosen saa rød,
Alt give hun var dog min Kjæreste fod!

7.

Hvor er mine Handsker? hvor er nu min Hat?
Hvor er nu den Pige jeg sov hos i Nat?
Den Pige er borte, jeg seer hende ei,
Derover jeg snarlig maae reise min Bei.

Bergen. Trykt hos Chr. Dahl, N. S.

Lilkebo hos Bogbinder Andersens Enke.